

škega časa ter je bil v taki grozoviti zadregi gledé na vprašanje: „Kje stoji na svetu?“ — v taki zadregi pravim, da se je čuditi, kako se mu je vendar posrečilo, da jo je zadel na Franc-Jožefovo deželjo.

Misli si, potrpežljivi čitatelj, da stojiš z Nansenom na severnem tečaju. Ondi traja noč pol leta, pol leta pa dan. H koncu zime, ko se

nam bliža solnce, približuje se tudi severnemu tečaju, zapušča pa pokrajine južnega tečaja. Dne 21. sušca, ko sta pri nas dan in noč jednako dolga, pokaže se solnce severnemu tečaju toliko, da je vidiš nad obzorjem ti, ki stojiš na tečaju. In odslej ne zaide pol leta več, temveč više in više se vzdiguje nad obzorjem, dokler ne pride 21. ali 22. rožnika na nebu do sto-

Pozdrav Nansenove ladije v tromsöskem pristanišču.

pinje $23^{\circ} 28'$. Tedaj doseže solnce svojo največjo višino nad obzorjem in odslej se pomika nazaj, od koder je prišlo, bolj in bolj se bliža obzorju, dokler se ne skrrije pod njim za pol leta dne 21. kimovca.

Na tečaju se višina solnca ne izpreminja tako vidno med dnem kakor pri nas od jutra do večera, izpreminja se le z deklinacijo ali s solničnim odhajanjem in prihajanjem. Ti, ki

stojiš na tečaju in ki se oziraš po okolici, nimaš pred seboj naših navadnih štirih strani sveta. Kamor se ozreš po obzorju, povsod gledaš proti jugu. Kako se hočeš torej orijentirati ali zavedati se, kje so tukaj razne strani sveta? Kako zveš, kje leži proti jugu tista dežela, proti kateri misliš iti? No, naj ti pa povem, kako. Če imaš pri sebi kronometer, katerega si doma uredil natanko po Greenwiškem času, uteg-